

MARIA LISIECKA
(1919—1984)

W dniu 22 listopada 1984 roku zmarła mgr Maria Lisiecka, członek Zarządu Oddziału Wrocławskiego Polskiego Towarzystwa Geologicznego.

W szerokim gronie pracowników przemysłu węgla brunatnego, a szczególnie w środowisku geologicznym Wrocławia, śmierć powszechnie lubianej, cenionej, szanowanej, a często podziwianej „Ryśki” wzbudziła głęboki żal i smutek.

Urodziła się w Kaliszu. Tam też uczęszczała do szkoły podstawowej. Liceum ogólnokształcące ukończyła w Bydgoszczy.

Charakteryzujące ją cechy — stała gotowość przeciwdziałania niesprawiedliwości i aktywność w życiu swojego środowiska oraz chęć pomocy innym — były zapewne przyczyną, że w chwili wybuchu wojny w 1939 roku zgłosiła się jako ochotniczka do służby wojskowej i jako sanitariuszka szpitala polowego Wojska Polskiego brała udział w całej kampanii wrześniowej. Było to podstawą Jej przynależności do Związku Bojowników o Wolność i Demokrację.

W 1950 roku rozpoczęła studia geologiczne we Wrocławiu, które kontynuowała w Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie, uzyskując w 1955 roku dyplom na Wydziale Geologiczno-Poszukiwawczym. Pracę zawodową na stanowisku inżyniera geologa rozpoczęła w 1954 roku w Przedsiębiorstwie Przeróbki Węgla Brunatnego w Koninie.

Od 1956 roku rozpoczyna się Jej długi, intensywny i wysoko ceniony okres pracy w Kopalni „Turów”. Na stanowisku starszego geologa, Kierownika Działu Geologicznego i Inspektora Nadzoru Inwestycyjnego uczestniczy we wszystkich pracach i przedsięwzięciach związanych z intensywną rozbudową Kopalni. Towarzyszy Jej tu zawsze opinia pracownika o niespożytej energii, zaangażowanego, bardzo wymagającego nie tylko od podlegających Jej pracowników, ale przede wszystkim od siebie. Powszechnie uważana była za cennego pracownika i „kolegę” na którego można zawsze liczyć. W dowód uznania za pracę w kopalni otrzymała jako jedna z pierwszych Odznakę Zasłużonego Pracownika Turowa.

W 1969 roku przeniesiona zostaje służbowo do Zjednoczenia Przemysłu Węgla Brunatnego, gdzie pełni kolejno obowiązki Inspektora Kopalń do spraw Odwodnienia, a następnie Głównego Specjalisty do spraw Geologii Złożowej i Geotechniki. W zakresie Jej działania znajdują się tak

istotne problemy, jak np. nadzór i kontrola nad całokształtem prac geologiczno-złóżowych i geotechnicznych w kopalniach „Turów”, „Konin” i „Adamów”, nadzór i kontrola nad wykonaniem dokumentacji geologicznych nowych kopalń węgla brunatnego „Bełchatów”, „Szczerców” i „Legnica”, kontrola prawidłowości prowadzenia robót górniczych czynnych kopalń w zakresie geotechniki i gospodarowania złożem itp. W okresie tym uzyskuje stopień górniczy Dyrektora Górniczego III stopnia, utrwalający opinię Jej dużych, osobistych zasług dla rozwoju przemysłu węgla brunatnego w Polsce.

Mimo tak dużego obciążenia pracą zawodową, zaliczyć Ją również trzeba do grupy najaktywniejszych działaczy społecznych. W okresie przedwojennym, następnie w roku 1955 jest aktywnym działaczem Związku Harcerstwa Polskiego, a w okresie studiów Związku Studentów Polskich. Z rozlicznych funkcji społecznych, jakie sprawowała w okresie pracy zawodowej, wymienić można: członek Zarządu Stowarzyszenia Inżynierów Techników Górnictwa, członek Zarządu Związku Zawodowego Górników, ławnik Sądu Powiatowego w Zgorzelcu, Kurator Sądu Wojewódzkiego we Wrocławiu, Członek Sądu Społecznego w Turoszowie, radna i przewodnicząca Komisji Budownictwa w Zgorzelcu, członek Komisji do spraw Wykroczeń w Okręgowym Urzędzie Górnictwa we Wrocławiu, wiceprezes Stowarzyszenia Geologów Wychowanków Uniwersytetu Wrocławskiego, aktywny członek Stowarzyszenia Wychowanków Akademii Górniczo-Hutniczej itp.

Trudno zrozumieć w jaki sposób przy takim obciążeniu pracą zawodową i społeczną znajdowała jeszcze zawsze czas i chęci na oferowanie swojej pomocy osobom, które z przyczyn losowych lub innych pomocy potrzebowały.

Podkreślić również należy Jej aktywny udział w pracach Polskiego Towarzystwa Geologicznego, którego pozostawała członkiem od roku 1956. Oprócz aktywnego uczestnictwa w większości Zjazdów Polskiego Towarzystwa Geologicznego, jako członek Zarządu Oddziału Wrocławskiego, z charakterystyczną dla siebie aktywnością uczestniczyła w organizacji XL Zjazdu PTG w Zgorzelcu (1967 r.), XLVII Zjazdu PTG w Świdnicy (1975 r.) i LII Zjazdu PTG w Bełchatowie (1980 r.).

Za całokształt swojej pracy zawodowej wyróżniona została odznaczeniami regionalnymi i państwowymi, a więc Złotą Odznaką Zasłużony dla Dolnego Śląska, Odznaką Tysiąclecia Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, Srebrnym Krzyżem Zasługi oraz Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Zasłużyła sobie bardzo na pamięć, jaka pozostanie po Niej u wszystkich, którzy mieli okazję Ją poznać i z Nią współpracować.

Anna Olszewska